Dosarul nr.4-78/26
4-26054551-18-4-30042026

H O T Ă R Â R E
În numele Legii

21 iulie 2026 or.Ștefan Vodă

Instanţa de judecată a Judecătoriei Căușeni, sediul Ștefan Vodă
Având în componenţă:
Preşedintele şedinţei, judecător Vitalie Fachira
Grefier Filip Moruz
Cu participarea:
pedagogului Mihaela Dîră, avocatului Iurie Cotovici, contravenientului Cucoș Eduard, reprezentatului legal Cucoș Oleg, în lipsa agentului constatator Andrei Lungu, care a solicitat examinarea cazului în absență,

examinând în şedinţa de judecată publică, în limba română, cauza contravenţională în privinţa lui: **Cucoș Eduard**, IDNP ***** d.n.*****domiciliat în r-ul Ștefan Vodă, s. Volintiri, învinuit de comiterea contravenției prevăzute de art. 354 alin. (1) din Codul contravențional,

A C O N S T A T A T :

Cucoș Eduard la data de 04.02.2026 în jurul orelor 16:00, aflîndu-se în orașul Ștefan Vodă str. *****împreună cu Banari Ion, în urma unui conflict, l-au agresat fizic pe minorul Spataru Artiom.

În legătură cu faptele nominalizate, agentul constatator a constatat că în faptele lui Cucoș Eduard există elementele contravenţiei prevăzute de art. 354 alin. (1) Cod contravenţional al RM.

De către agentul constatator Andrei Lungu, la data de 29.04.2026, a fost întocmit lui Cucoș Eduard proces verbal cu privire la contravenție nr. MAI06 319666.

În ședința de judecată, agentul constatator Andrei Lungu, nu s-a prezentat, însă prin cererea dispusă a solicitat examinarea cazului în absență, a menționat că susține învinuirea adusă conform procesului-verbal contravențional întocmit pe numele contravenientului și a solicitat să fie recunoscut vinovat Cucoș Eduard, de comiterea contravenției imputate și să-i fie aplicată o pedeapsă sub formă de amendă cât mai blândă.

În ședința de judecată făptuitorul, Cucoș Eduard a declarat că recunoaște vina și regretă de cele întâmplate. Recunoaște faptele așa cum au fost încadrate de agentul constatator.

Avocatul Iurie Cotovici a invocat că făptuitorul a recunoscut vina, regretă cele întâmplate, este la prima abatere contravențională, a solicitat aplicarea unei pedepse minime sub formă de amendă.

Instanța de judecată, studiind totalitatea probelor, cercetând materialele cauzei, constată vinovăția lui Cucoș Eduard de comiterea contravenției prevăzute de art. 354 alin. (1) Cod contravențional.

Conform art. 7 Cod contravențional, persoana poate fi sancționată numai pentru contravenția în a cărei privință este dovedită vinovăția sa, cu respectarea normelor prezentului cod.

Conform art. 8 alin. (1) și (2) Cod contravențional, persoana este supusă răspunderii contravenționale numai pentru fapte săvârșite cu vinovăție. Este supusă răspunderii contravenționale numai persoana care a săvârșit cu intenție sau din imprudență o faptă prevăzută de legea contravențională.

Conform art. 10 Cod contravențional, constituie contravenție fapta - acțiunea sau inacțiunea - ilicită, cu un grad de pericol social mai redus decât infracțiunea, săvârșită cu vinovăție, care atentează la valorile sociale ocrotite de lege, este prevăzută de prezentul cod și este pasibilă de sancțiune contravențională.

Conform art. 442 alin. (1) Cod contravenționale, procesul-verbal cu privire la contravenție este un act prin care se individualizează fapta ilicită și se identifică făptuitorul. Procesul-verbal se încheie de agentul constatator pe baza constatărilor personale și a probelor acumulate, în prezența făptuitorului sau în absența lui.

Conform art. 440 alin. (1) Cod contravențional, constatarea faptei contravenționale înseamnă activitatea, desfășurată de agentul constatator, de colectare și de administrare a probelor privind existența contravenției, de încheiere a deciziei privind examinarea contravenției în temeiul constatării agentului constatator sau procesului-verbal cu privire la contravenție, de aplicare a sancțiunii contravenționale sau de trimitere, a dosarului, după caz, funcționarului abilitat să examineze cauza contravențională, din cadrul autorității din care face parte agentul constatator, în instanța de judecată sau în alt organ spre soluționare.

Conform art. 425 alin. (1) Cod contravențional, probele sunt elemente de fapt, dobândite în modul stabilit de prezentul cod, care servesc la constatarea existenței sau inexistenței contravenției, la identificarea făptuitorului, la constatarea vinovăției și la cunoașterea altor circumstanțe importante pentru justa soluționare a cauzei.

Conform prevederilor art. 458 alin. (1) Cod contravențional, examinând cauza contravențională, instanța de judecată este obligată să determine: a) caracterul veridic al contravenției imputate; b) existența cauzelor care înlătură caracterul contravențional al faptei; c) vinovăția persoanei în a cărei privință a fost pornit procesul contravențional; d) existența circumstanțelor atenuante și/sau agravante; e) necesitatea sancționării și, după caz, caracterul sancțiunii contravenționale; f) alte aspecte importante pentru soluționarea justă a cauzei.

Prin urmare, instanța de judecată constată că corect de către agentul constatator au fost calificate acțiunile contravenientului în conformitate cu prevederile: art.354 alin. (1) Cod contravențional - adică acostarea jignitoare în locuri publice a persoanei fizice, alte acţiuni similare ce tulbură ordinea publică şi liniştea persoanei fizice, se sancţionează cu amendă de la 6 la 30 de unităţi convenţionale sau cu muncă neremunerată în folosul comunităţii de la 20 la 60 de ore.

Instanța reține că, în legislația Republicii Moldova, ca și în cea a altor state europene, contravențiile au fost scoase de sub incidența legii penale și supuse unui regim

administrativ. Din perspectiva capitolului IV din Cartea I al Codului contravențional, instanța de judecată evidențiază că sancțiunile administrative nu privesc un grup de persoane, ci se adresează tuturor cetățenilor în vederea realizării scopului preventiv și represiv al sancțiunii, iar potrivit art. 38 alin. (3) din legea citată, arestul contravențional poate fi aplicat și în cazul neexecutării intenționate a unei alte sancțiuni contravenționale, ceea ce conferă faptei natura penală.

Astfel, în materie contravențională au fost recunoscute garanțiile procedurale specifice în materie penală în ceea ce privește dreptul la un proces echitabil, printre care și prezumția de nevinovăție, prevăzută de alin. (2) al art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului (Zilibergerg împotriva Moldovei (§ 35, din 01 februarie 2005), Angel împotriva României (§ 52, din 04 octombrie 2007) sau Ozturk împotriva Germaniei (din 21 februarie 1994). Această împrejurare fundamentează la nivel de principiu că, sarcina probei în procedura contravenționala desfășurată în fața instanței de judecată revine în primul rând organului constatator și, în condițiile în care acesta face dovada vinovăției, petentul urmează să-și probeze nevinovăția.

Instanța reiterează faptul că, prezumția de legalitate a procesului-verbal cu privire la contravenție, a fost supusă atenției Curții Europene a Drepturilor Omului (cauza Anghel contra României din 04 octombrie 2007), cauză în care Curtea, prin hotărârea din data de 4 octombrie 2007, își exprimă în mod foarte clar punctul de vedere cu privire la acest aspect. Curtea este de părere că, dacă scoaterea contravenției în afara legii penale nu ridică probleme în sine, nerespectarea garanțiilor fundamentale, printre care și prezumția de nevinovăție, care protejează cetățenii împotriva unor posibile abuzuri din partea autorităților, reprezintă un aspect ce trebuie examinat în temeiul articolului 6 din convenție. Reiterând importanța, în cadrul unei proceduri ce poate fi calificată drept „penală", a unei astfel de garanții, destinată să restabilească echilibrul dintre presupușii autori ai faptelor ilegale și autoritățile chemate să îi urmărească și pedepsească, Curtea consideră că asemenea cazuri urmează a fi judecate echitabil, după cum prevede art. 6 din CEDO.

În asemenea situație, întru respectarea garanțiilor sus indicate, instanța de judecată va verifica legalitatea și temeinicia procesului-verbal cu privire la contravenție seria MAI06 319666 din 29.04.2026, întocmit în privința lui Cucoș Eduard.

În cadrul ședinței de judecată s-a constatat cu certitudine că Cucoș Eduard, la data de 04.02.2026 în jurul orelor 16:00, aflîndu-se în orașul Ștefan Vodă str. *****împreună cu Banari Ion, în urma unui conflict, l-au agresat fizic pe minorul Spataru Artiom.

La caz, cu privire la starea de fapt fixată de agentul constatator în procesul-verbal de contravenție, instanța de judecată reține că aceasta a fost confirmată prin probe pertinente, concludente și utile cazului contravențional:- proces verbal cu privire la contravenției nr. MAI06 319666 din 29.04.2026, raportul privind înregistrarea contravenției din 29.04.2026, proces verbal de audiere a persoanei în privința căreia a fost pornit proces contravențional, raportul agentului Igor Cazacenco, înregistrat în R.2 cu nr.377, cerere, proces verbal de consemnare a plîngerii verbale, proces verbal de audiere a victimei, proces verbal de audiere a victimei minore, ordonanță de recunoaștere în calitate de reprezentant legal a persoanei în privința căreia a fost pornit proces

contravențional, fișa de sesizare, caracteristica, demers, proces verbal de audiere a martorului Cucoș Tatiana, proces verbal de audiere a martorului minor Banari Ion, notă informativă, chestionar pentru acordarea asistenței juridice calificate garantate de stat, decizie, mandat.

Astfel, instanța de judecată, coroborând probele cercetate cu prevederile legale citate, concluzionează că Cucoș Eduard este culpabil de comiterea contravenției prevăzute de: *art.354 alin. (1) Cod contravențional* - adică acostarea jignitoare în locuri publice a persoanei fizice, alte acţiuni similare ce tulbură ordinea publică şi liniştea persoanei fizice.

În contextul circumstanțelor arătate, instanța reține că prezumția de legalitate și temeinicie de care se bucură procesul-verbal de constatare a contravenției, ca și act autentic nu a fost răsturnată de către făptuitor, deși i s-a creat cadrul necesar și suficient în acest sens.

În această ordine de idei, agentul constatator a făcut dovadă stării de fapt prin înscrisurile depuse la dosar și apreciate de instanță, iar instanța reține că încheierea procesului-verbal cu privire la contravenție este temeinică. Sub acest aspect, instanța conchide că, față de probele administrate în cauză, prezumția de legalitate a actului administrativ, din care decurge prezumția de autenticitate și prezumția de veridicitate nu au fost răsturnate în cazul de față, în condițiile în care săvârșirea faptei contravenționale a fost constată pe baza constatărilor personale a agentului constatator și a probelor acumulate, iar făptuitorului Cucoș Eduard i-a fost dată posibilitatea de a face dovada contrarie celor consemnate în procesul-verbal cu privire la contravenție, însă nu a înlăturat prezumția de legalitate, valabilitate și autenticitate de care se bucură procesul-verbal cu privire la contravenție.

Sub aspectul legalității procesului-verbal, instanța de judecată denotă că, motivele de nulitate absolută a actului atacat pot fi invocate atât de părți, cât și din oficiu de către instanță întru asigurarea respectării principiului legalității și dreptății, consacrate expres în art. 5 și 7 din Codul contravențional.

Astfel, Legea contravențională prevede redactarea procesului-verbal cu privire la contravenție într-o anumită formă *ad validitatem*, cu respectarea tuturor prescripțiilor legale de fond și de formă, pentru încheierea sa valabilă, în scopul producerii efectelor juridice, pentru care a fost întocmit. În acest context, respectarea exigențelor legale prevăzute la art. 443 al Codului contravențional sunt impuse agentului constatator la întocmirea procesului-verbal cu privire la contravenție prin prisma art. 445 al Codului contravențional.

În ceea ce privește legalitatea procesului-verbal, instanța constată că procesul-verbal cu privire la contravenție este încheiat cu respectarea dispozițiilor legale, acesta cuprinzând mențiunile obligatorii prevăzute de legea contravențională sub sancțiunea nulității absolute și nefiind afectat de alte vicii de natură să ducă la anularea sa.

Sub aspectul individualizării pedepsei ce urmează a fi aplicată făptuitorului pentru contravențiile incriminate, instanţa de judecată va ţine cont de caracterul și de prejudiciul provocat prin comiterea contravenţiei, de persoana vinovată și de circumstanţele cauzei care atenuează ori agravează răspunderea contravenţională, precum și de faptul că

pedeapsa contravenţională este o măsură de constrângere statală, un mijloc de corectare și de reeducare a contravenientului, care se aplică de către instanţele de judecată, în numele legii, persoanelor care au săvârșit contravenţii, cauzând anumite lipsuri și restricţii drepturilor lor. Mai mult, pedeapsa are drept scop restabilirea echităţii sociale, corectarea făptuitorului, precum și prevenirea săvârșirii de noi fapte contravenţionale atât de către contravenienţi, cât și de către alte persoane.

Instanța de judecată evidențiază că orice sancțiune juridica, inclusiv cea contravențională, nu reprezintă un scop în sine, ci un mijloc de reglare a raporturilor sociale, de formare a unui spirit de responsabilitate, iar pentru aceasta nu este nevoie ca în toate cazurile sa se aplice sancțiunea maximă. Sancțiunile juridice constituie nu mijloace de răzbunare a societății, ci de prevenire a săvârșirii faptelor ilicite si de educare a persoanelor vinovate.

În conformitate cu prevederile art. 7 Cod contravenţional, este menţionat că, persoana poate fi sancţionată numai pentru contravenţia în a cărei privinţă este dovedită vinovăţia sa, cu respectarea normelor prezentului cod.

Prin coroborare cu prevederile art.8 Cod contravenţional, persoana este supusă răspunderii contravenţionale numai pentru fapte săvârșite cu vinovăţie. Este supusă răspunderii contravenţionale numai persoana care a săvârșit cu intenţie sau din imprudenţă o faptă prevăzută de legea contravenţională.

La aplicarea pedepsei, instanța ține cont de caracterul și gradul prejudiciabil al contravențiilor, de persoana făptuitorului și de circumstanțele atenuante ori agravante.

În speță, instanța constată existența circumstanței atenuante de săvârșire a contravenţiei de către un minor, iar careva circumstanțe agravante nu au fost constatate.

Prin urmare, instanța de judecată ajunge la concluzia despre necesitatea de a-i stabili făptuitorului pedeapsă sub formă de amendă minimală.

Luând în consideraţie cele expuse, conducându-se de art. 462 Cod Contravențional, instanța de judecată,

H O T Ă R Ă Ș T E :

Se recunoaște vinovat Cucoș Eduard, de comiterea contravenției prevăzute de art. 354 alin. (1) Cod contravențional și i se stabilește pedeapsă sub formă de amendă în mărime de 6 (șase) unități convenționale, ceea ce constituie 300 (trei sute,00) lei.

Se explică lui Cucoș Eduard, că conform art.34 alin.(3) Codul contravențional, este în drept să achite jumătate din amenda stabilită dacă o plătește în cel mult 3 zile lucrătoare, de la data aducerii la cunoștință a deciziei de aplicare a sancțiunii contravenționale. În acest caz se consideră că sancțiunea amenzii este executată integral.

Se comunică contravenientului Cucoș Eduard că în caz de achitare benevolă a amenzii, urmează să prezinte bonul de plată în original instanței de judecată.

Hotărârea poate fi atacată cu recurs la Curtea de Apel Centru în termen de 15 zile, prin intermediul Judecătoriei Căușeni, sediul Ștefan Vodă.

Preşedintele şedinţei, judecător **Vitalie Fachira**